

DIRİLİŞ POSTASI

TR... Aş... Y... Hacı B... r...-ı... eli Son... lüm iz... Tek... r...! A... n... Y... culu...g...

Makale Yazısı - 13 Tem 2017 - 19:02

15 Temmuz (1)

Esat Harmancı

Arşiv Yazarı

[Makaleyi Dinle](#)
[Mesaj Gönder](#)

İnsanoğlu nisyan ile malüldür. Yani âdemoğlunun unutmak gibi bir hasleti var ki hem iyi hem kötü. Son günlerde dillere pelesenk olan “MİT TIR’ları” olayı ne zaman yaşandı hatırlayan var mı? Hangi yıl idi? Üzerinden kaç yıl geçti? Beş koca yıldan da fazla. 7 Şubat 2012. Evet 2012. Hükümet bu işin arkasında kimlerin olduğunu anlamıştı değil mi? “17/25 Aralık Yargı Darbesi” hangi yılda yaşandı? 2013 değil mi? Evet 2013.

Bunlar bal gibi darbe girişimiydi, öyle mi?

Yargı ve emniyet işbirliği ile tereyağından kıl çeker gibi. Bu iki operasyon başarıya ulaşıyorsa kimlerin neden operasyon çektiğini öğrenemeyecek, yargılama süreçlerinden dışarıya başka bir ses ve yorum da çıkmayacaktı. Tıpkı 15 Temmuz gibi. Kelepçeler, paralar, kasalar ve yağmur gibi yağacak evraklar. Milletin belge ve evraktan başı dönecek ve algı yönetimi üzerinden haklı ve haksız karambole gidecekti. Çünkü o dönemde bu algı operasyonlarını, bilgi ve belge akışı üzerinden kusursuz biçimde yönetecek medya yapılanması da hazır hale getirilmiş durumdaydı.

İktidar, o günkü koşullar dikkate alındığında bu denli hayati bir tehlikeyi görmemiş ve arkasındaki profesyonel patronajı anlamamış olabilir mi? Yani bugün bütün çıplaklığı ile aktarıldığı üzere bu işin arkasında o günkü ismi ile “Paralel Yapı” olduğunu sağlıklı biçimde analiz edememiş miydi?

Başbakan Erdoğan’ın 7 Şubat 2012 MİT TIR’ları krizinden sonra, “Bunların amacı bana ulaşmaktı” demesi bu işin vahametinin o günlerde de anlaşıldığını gösteriyor aslında. Nitekim yaşanan bu olaylardan sonra paralel yapıya yönelik kısmi operasyonlar teşhisin konduğunu da işaret ediyordu.

Fakat 15 Temmuz 2016 gecesini yaşananlardan sonra tehlikenin anlaşılmadığı ve zamanında alınması gereken tedbirlerin alınmadığı halen konuşuluyor. Yargıda, orduda, emniyette, akademide, bürokraside, diplomaside; eğitim, sağlık, finans, ekonomi, diyanet, bilişim ve iletişim alanlarında dişe dokunur bir çaba sarfedilmediği ortaya çıkmış oldu. Bunu nereden anlıyoruz, 15 Temmuz sonrası kamudan ihraçlardan, açığa almalarından ve KHK ile kapatılan kuruluşlardan. Bu listelere bakıldığında 15 Temmuz’a kadar yapılanların kısmen emniyet, yargı ve siyasetçilerden ibaret olduğu anlaşılmakta.

Peki, on küsur yıllık tek parti iktidarının sunduğu avantaja rağmen bu hatalar neden yapıldı?

Bence bu teşhisteki yanlışların başında muhafazakârların hafızasında bir hayalete dönüşen 28 Şubat sendromu gelmekte. İslamcılar Balyoz ve Ergenekon süreçleri nedeniyle iktidarlarına karşı olası tehdit

ve tehlikenin ordudaki siyasal muhalefetten geleceğine ikna edilmiş oldu. AK Parti hükümetleri; iş dünyası, medya ve siyasal partilerin askere yaslanmadan bir etkinlik içinde olamayacağını, PKK süreçleri sonunda ordudaki milliyetçi havanın kendi lehine değiştiğini düşündü. Yani her ne kadar aşikâr edilmese de 90'lı yılların başından itibaren orduda, eskiden olmadığı kadar "muhafazakar" değişim rüzgarı esiyordu. Dolayısıyla da bu muhafazakârlığı o günkü koşullarda homojen bir gruba, dar anlamda da bugünkü FETÖ'ye bağlamaya yönelik bir dikkat siyaset koridorlarına henüz yansımamıştı.

Bu elverişi koşullar, orduda ve diğer kurumlarda FETÖ'ye dönüşecek örgütün altın yılları olmuştu. Çünkü muhafazakâr hükümetlerin duyarlılık alanı, 28 Şubattan beri sola yakın zinde kuvvetler, sola çeken STKlar, sola yakın duran iş dünyası ve soldan gelen salvolar olmuştu. Sağ ya da muhafazkar kamufleli hastalıklı yapılar, bu dikkatten azade kalmak üzere geliştirdiği kontrolsüz alanda olabildiğince mesafe katetti.

(Devam edecek...)

YAZARIN DİĞER YAZILARI

Trump ne yapıyor?

Düzen

Cumhura rakip aranıyor

Yine seçim

Kapitalist ittifak

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Esat Harmancı](#)
13 Temmuz 2017

Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

[Ankete Katıl](#)

Yanlışlıkla

| Zeki Bulduk

Bu bizim savaşımız değil

| Öznur Küçüker Sirene

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akın

"İnsanlık ölüyor" diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir "11 Eylül" denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

İletişimde sınırları zorlamak

| İsrail Kuralay

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Çanakkale günlüğü -1

| Şeref Yumurtacı

Ülkesinde sürgün olmak

| Üzeyir İlbak

Finansal yaptırımlar bağlamında Türkiye'nin Rusya ile ekonomik ilişkileri

| Doç. Dr. Mustafa Yurttadur

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır
Veri Politikası Kullanım Şartları

+90 (212) 550 90 05

değiştir

